

Kultūras namā „Enerģētīķis”

(Salaspilī, Skolas ielā 2)

2009.gada 25.septembrī plkst.19:00

KNUTA DIENAI VELTĪTS

Literāri muzikāls pasākums

„Dzejnieka vēstules”

Viesos: dzejnieks Knuts Skujenieks ar dzīvesbiedri Intu Skujenieci,

dzejnieks Imants Auziņš,

Lilija un Edgars Lipori ar ģimeni,

LNB reto grāmatu un rokrakstu nodaļas bibliogrāfe Skaidrīte Plaude

Ieeja brīva

KNUTA DIENA, tā ir diena, kad Salaspilī tiek godināts dzejnieks, salaspilietis Knuts Skujenieks. Kultūras namā „Enerģētīķis” jau devīto reizi norisināsies literārs vakars veltīts dzejnieka daiļradei un šogad tēma ir „vēstules”, tās ir septiņu gadu garumā sakrātās vēstules rakstītas viņa dzīvesbiedrei Intai Skujenieci. Knuts raksta : „Nule pārlasīju savas (20.gs.) 60.gados no lēģera mājup sūtītās vēstules... Būtībā es šīs vēstules lasīju pirmoreiz, jo vai tad vēstules rakstītājs iedziļinās savā galvas un rokas darbā? Šāds no nebrīves svētīts raksta gals ir kā neatdzisusi magma, kas dedzina mani vēl šobaltdien”.

Izskatīties un ieklausīties ar intimitāti apvītājās dzejnieka vēstulēs un sajust Knuta talanta burvību viņa dzejā aicināti dzejas cienītāji.

Pasākuma gaitā iespēja apskatīt K.Skujenieka vēstuļu un apsveikuma kartiņu izstādi, tikties ar dzejnieku Imantu Auziņu, LNB reto grāmatu un rokrakstu nodaļas bibliogrāfi Skaidrīti Plaudī un baudīt Lilijas un Edgara Liporu saviļņojošo priekšnesumu.

„Vēstules lipinās pamaziņām kā bezdelīgas ligzdas”

K.S.

Nule pārslasīju savas 20.gs 60 gados no lēģera (tas tomēr skan latviskāk nekā lāģeris) mājup sūtītās vēstules. Tās gandrīz visas gājušas cauri manas sievas Intas gādīgajām rokām. Tā es uzturēju kontaktu ar dzimto māju un dzimto literatūru.

Vārds Intai

(ziedi)

Mani lēģera dzīve pārveidoja par taisnprātīgu radikāli. Šodien, novērtējot kādu kolēģim Imantam Auziņam aplinkus izsūtītu vēstuli, varu droši sacīt, ka tā man būtu varējusi maksāt vēl vienu tiesas prāvu un attiecīgus gadus. Pārējās, cenzētās vēstules jau ir atturīgākas, bet pauž to pašu domu: neielaiet labticīgu konjunktūru savos prātos un darbos

Vārds Imantam

(ziedi)

Nonācis lēģerī un atsācis dzejojot, es ar lielu mulsumu konstatēju, ka manas publicistiskās globalitātes iet zudumā. Tā vēstulēs minētais publicitisko dzejošu kopums, mistificētā pasaules dzejas antoloģija, kāda dramaturģiska skice vai prozas prove – tas viss aizgājis aizmirstībā. Acīmredzot izklaidināt savu pasaules izjūtu un savu stilu var tikai ar prāviem materiāliem zaudējumiem. Tā es esmu kļuvis par to, kas esmu. Lai vēstules to apliecina!

Vārds Skaidrītei